

KUYUYA ATILAN İSTİRİDYE

büyüdüm
çalınmış renklerin üzerinde
incelirken zaman
artık Nuh'un gemisi yok
kurtarılacak kuşlar da
taşkın sular bir gölgeyi yıkıyor

öpüşmek
Orta Çağ'dan uzanmış
bakır gövdeli kanatlar üzerinde
kalabalıklar sonsuzluk vadisi
dokunsam şehirler yıkılıyor
çan çalıyor bölünmüş sesinde

sevgili geliyor
eski zamanlardan devşirilmiş
dudaklarında esmer bulutlar geziniyor
Habil ile Kabil kurban sunuyor
gözlerine gömmek için ellerini
oysa toprak bilinmiyor
bir ölüyü yutacak

parıldayacak
yağmurlardan sürgün edilmiş
bir damlaya gebe istiridyeler
ama kıskandılar istiridyeleri
kuyulara attılar

oysa rüyalarım bir ayna olsaydı
sevgilinin güzelliğini gösteren
karanlığın görüldüğü saçlarından
duyulurdu çılglıklarım